

متن پرسش

با سلام و آرزوی قبولی طاعات و عبادات حضرتعالی. استاد همیشه در تفسیرهای شیعی پیامبران و انبیاء الهی معصوم معرفی شده اند که هر گز گناه نمی کردند. استاد همانطور که خودتان مستحضرید در سوره قصص آمده که حضرت موسی قتل نفس کرد و بعد استغفار کرد و خداوند اعلام میدارد که از خطایش درگذشت. چس حضرت موسی گناه کرد و توبه کرد. بعد دوباره آن شخص حضرت را به استمداد طلبید این بار حضرت نرفت(یعنی دفعه اول هم اشتباه شد که رفت). استاد این آیات با عصمت کلیه رسل چگونه قابل جمع است؟ اگر قبلا نیز به پرسش پاسخی داده اید لطف نمایید آدرس آن را دقیق بفرمایید تا استفاده کنیم. استاد من ترسم این است که ما بخواهیم از جانب خود معصومیت را به انبیا بچسبانیم؛ چرا که سیاق آیات قرآن به گونه ای نیست که بخواهد انبیاء را معصوم معرفی کند. و واقعا برداشت کسی که آیات قرآن را بخواند این است مگر اینکه با تفسیر بخواند. استاد عزیز لطف می کنید توضیح دهید. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کتاب «مبانی نظری نبوت و امامت» بحثی در رابطه با عصمت انبیاء هست و این اشکال هم آنجا مطرح شده، کتاب زیر چاپ است، اگر نمی‌خواهید تا آن وقت صبر کنید در جزوه‌ی کلام ۲ همان بحث شده به آن جزوه رجوع فرمایید. در هر حال موضوعی است که خوب است آن را دنبال کنید تا روشن شود معنای عصمت انبیاء به چه معنا است. موفق باشید